

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hird-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólalások kü-
lendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Talmi emberek

(T.) Sose tessék megütközni ezen czi-
men; vannak elegenden, hogy foglalkozunk
velük e helyen is, a kis hatalmakkal, akik
nem önmagukban érzelt értékük, tehet-
ségük, jóakaratauk mértéke szerint várják köz-
megbecsültetésüket, hanem a szerint köve-
telik, amilyen befolyásra, rokoni s másfajta
összeköttetésre tudnak szert tenni, vagy bi-
zonyos hatalmi kérdések tudják személyét
előtérbe tolni.

Voltak valamikor többen is, de a sze-
rencsés körülmények folytán ma már apa-
dóban a számuk, de azért vannak, kik e
néven országos hírre pályáznak s így elegenden
vannak ahhoz, hogy velük, mint a közélet
kinövéseivel foglalkozunk.

Ezek a kishatalmak alig tesznek egye-
bet, mint megkeresik úgy ahogy minden-
nap életszükségleteiket, köztevékenységük
csak annyi, hogy megtanulják a kard for-
gatás mesterségét s mikor már elég gyakor-
latot szereznek saját bőrük biztosítására, az
olyan emberekkel szemben, akik az idejü-
ket hasznosabb dolgokra fordítják, akik em-
beri hivatásuknak élnek, a közjóra munkál-
kodnak, a közjót és a kultúra előmozdi-
tására önzetlenül fáradoznak s mindezeknek
ellenségeivel bátran, férfiasan küzdenek, az
e fajta talmi emberek felcsapnak hivatás-
szerű krakéléreknek.

Ilyen esetben ezeknek a tudás, a meg-
győződés, az igazság, a kor semmi, mert
ennek ellenében olt a kezükben a kard,
amely a két egyén között egy pillanatra ki-
egyenlíti a külső és belső különbséget.

A talmi ember rövid észszel, korlátolt
felfogással, szűk látkörrel beleszól minden-
be s ha megezáfoltatik, ha szegénybe ha-
gyatik, beléd köt s döntse el a kard, kinek
van igaza.

Bizony komolyan fogva föl a dolgot,
furesa állapot biz ez egy kissé. X úr, mert
talán ugyanazon hölgynek udvaroltál, lá-
badra lép; ha a közéletben utjában állsz, szí-
var füstjét szemedbe fujja, ha a közügyek
terén egy lépcsőfokkal teljebb állsz, a tár-
saságban sértően hátrat fordít, mert az ő
észjárása szerint így kívánja ezt a társadal-
mi rend, az úri tempó. Neked pedig, ugyan-
azon társadalomnak komoly, boldogtalan
tagja, tudnod kell kötelességedet, a mit ha
teszel, emlékül kapsz egy vágást valahol;
ha nem teszel, tönkre tett ember vagy.

Valamikor régen, a múlt század elején,
az ilyen urak voltak a hangadók. Befura-
kodtak a közélet helyeire s párbaj poron-
dokká változtatták azokat. Ők korlátozták a
szólás szabadságot is. A politikai pártok ör-
rültek, ha egy-egy ily alakot megszerezhet-
tek, volt nevük, volt hírük. Ma talán nevet-
ségesnek tűnnek föl ez, de azért ma is
megvan.

alatt elmenő emberek lármája úgy tetszett, mintha
az iskola használatukodó egykori tanulótlarsak
zsivajgása volna. Még öltözködésem is szaporább
lett sokkal a rendesnél: nehogy öreg tanárom után
menjek be ismét az órára.

Mert hát Szekeres Ábel hajdanában tanuló-
tlarsam volt, kivel ugyan ritkán tanultunk együtt,
de mindig együtt verekedtünk. A tagbaszakadt
nagy, otromba gyereket mindenki ismerte s min-
den osztályban az volt a „szamárpád“, amelyikben
ő ült. Mikor engem az iskolába vittek, két osztály-
lyal járt akkor előttem; s mikor az iskolát elhagy-
ta, két osztálylyal jártam én előtte. Nehéz feje
nem bírt a tudományokkal sehogy boldogulni,
ámbar ő azt hitte, hogy csak a tanárok üldözik.
Alig cseperedett fel embe nyi suhancznak: vég-
képpen meggyűlölte a nyomtatott betűket. Hanem
azért az érettségi vizsgát még a negyedik osztály-
ban letette, ami különben nála csak annyiból állott,
hogy a német nyelv professzorának az ablakát
beverte s azzal elment haza falusi gazdának.

Amint öltözködés közben ezeken a régi dol-
gokon borongtam, felismertem a hangját is a
másik szobából. Az egykori érezes hangon kiáltotta
az ebédlőben rendező szolgáló leánynak:

— Hallja, galambom! Hát itt a vendégeknek
a szivarok hol állnak?

Alig van város, kör vagy társaság, a-
melynek nincs ily talmi embere, aki terro-
rizálja a többit, ily módon fölibe kerekedik
a többinek s lassan fölül áll minden bíráló-
ton, egész kiváltságos alakká válik, pedig
egyedüli támasza a párbaj, amelyet pedig
elitének maguk a krakélérek alá helyezke-
dett egyének, az oltalmuk alá szoruló tár-
sadalmi faktorok is.

Ilyen talmi emberekkel találkozunk sok-
szor az életben, különösen azok, akiket sor-
suk, tehetségük, köteleesség érzetük s legfő-
képen ezen tulajdonságuknál fogva a köz-
bizalom a közélet terére helyeznek. Ezeknek
egy egész életen keresztül tartó, hosszas
munkálkodásukra fordított erejüknek fele a
talmi emberek elleni küzdelmekben vész el.
Ez a mi közéletünk átka.

Szerény észrevételek.

Nem szeretem a hírlapi polemia s ame-
nyire csak emberileg lehet, kerülöm, hogy vitassam
azt az igazat, melyet egyik másik kérdésben, a
megfontoltság kettős szitáján keresztül bocsátva a
nyilvánosság elé tárok, de soha sem azért mert
hogy épen alkalmam van a közügyeket érintő dol-
gokhoz szólni, hanem azért, mert a közügyek
beléteben 30 éves tevékenységem és tapasztala-
tom alapján indítva érzem magamat némely
kérdésben véleményt nyilvánítani, valamint azért,
hogy a közügyek göröngyös, sokszor csavargós
utain segítsen a közérdek előhaladását és csak

Nem kellett fáradni a leánynak, mert e pil-
lanatban én is beléptem a dolgozószobába.

— Szervusz, kedves Ábel!

— Szervusz, fiú!

És megölelt és megcsókolt a régi meleg-
séggel.

— Hallottam a híradet, nagy ember lettél,
az ország tüköre! Brávó, fiú!

Aztán megveregette a vállamat, nagy szere-
tettel és nagy erővel.

Ez a leereszkedő viselkedés még annak a
boldog időnek volt a maradványa, mikor köztünk
a legfőbb különbséget kiváltképp az tette, hogy ő
erősebb volt mint én.

— Szép dolog tőled, hogy nem felejtetted el
és meglátogattál.

Ábel kiegyenesedett és önértzetesen szólt:

— Mit? Hát olyan parasztnak gondolsz te
engemet, hogy nem tudom: mi a kötelesség?
Hiszen igaz, hogy én nem vagyok holmi tintanyaló
ember, hanem csak afféle „földnépe“, aki abból
él, hogy túrja a mezőt, mint a vakondak, eszten-
dőről esztendőre; de azért csak számítok valami
a magam fajtája közt! Te, olyan ökre s olyan fia
nincsen a faluban senkinek, mint nekem!

— Örvendek, Ábel!

TÁROZA.

Szekeres Ábel.

Irta: JAKAB ÖDÖN.

A minap reggel még az ágyban heverésztem,
mikor betoppan hozzám a szolgáló:

— Instálom, egy ember keresi a tekintetes
urat. Most jött a vasúton.

— Hogy hívják?

— Valami Szekeres Ábel-féle nevet emle-
getett.

— Jól van. Vezesse a dolgozószobámba.
Mindjárt felöltözöm s megyek.

Szekeres Ábel! Teremtő Isten, micsoda rég
nem hallott név ez! De azért a tulajdonosára
tüstént visszaemlékeztem s az emlékezés alatt
úgy éreztem magam, mintha huszont esztendővel
fiatalabb volnék. Hevesebben dobbant meg a szívem
s lelkemben rég elalult emlékek serkentek életre
e névnek hallatára. Szinte hallani véltem a tisztos,
fekete falu székely kollégium hangos esengetőjét,
amint hívogat a reggeli órákra s önkénytelenül
egy pár görög szó jutott az eszembe. Az ablakom

A Pestmegyei abonyi takarékpénztár

levél-kölcsönöket engedélyez.

Bővebb felvilágosítással szolgál a hivatalos órákban

4⁰/₁₀ és 4¹/₂⁰/₁₀-os kamat alapján a lehető legju-
tányosabb felvételek mellett törlesztéses zálog-

akkor, ha ily alkalommal jóhiszeműségem s a közérdek szolgálata kétségbe vonatik.

A legközelebbi tüzeset alkalmából e lap-sábjain megjelent közleményre nézve Ney Géza szolgabíró ur védelmébe vette katonaságukat s figyelmeztetett, hogy azok nélkül a város leég, tehát kritika helyett az elismerés koszorúja illeti őket.

Minden sorát aláírom a cikkeknek s annak előre bocsátásával, hogy az inkriminált közleményben sem burkoltan, sem más képen nem volt a katonaság, érintve sem pedig a tüzeseteknél való közreműködése kritizálva, de még csak említéssem volt tőle arról, hogy ők ott miként működtek közre, annál kevésbé lehet a közleménynek sértő szándékot imputálni, — úgy a város előjárása, mint intelligenciája és közönsége mindenkor hálával honorálta a katonaság önfeláldozó és fegyelmezett közre működését, melyet tüzvészek esetén tanúsított. Ezt nem csak kötelesség szerűleg de meggyőződésből is készséggel jelentem ki.

Távol volt tehát attól a közleménytől, hogy tüzvészeknél legkisebb ok és szolgáltságok a közönség (már legalább akik a tűznél dolgozni szoktak) és katonaság közti disharmoniára.

De az egyöntetűség szempontjából szükséges és elengedhetlen feltétel az egységes eljárás és intézkedés, a mit két-háromféle szempontból irányítani lehetetlenség sőt folette káros is, mert vész esetén ott a színhelyen gyakorolni kritikát, akadályokat gördíteni az intézkedések elé, sőt a kivitelt — esetleg az intenció meg nem értéséből vagy félre értéséből — meggátolni, nem lehet előnyös sem az oltásra, sem az oltást teljesítő egyénekre, annál kevésbé arra, akinek feladata a tűznél gyors áttekintés által az oltás, nagy lokalizálás szempontjából, a lehetőség szerint — azonnal meg tenni a szükséges munkálatokat.

Hogy az miként történjék, arra hosszas gyakorlat, a helyi viszonyok erők és eszközök számba vétele és az adott helyzeien kívül bizonyos rendszeres eljárás adja meg esetenként az utasítást, a mit betartani elengedhetlenül szükséges.

Hogy az említett közleménynek mi alapja volt, elmondom.

A múlt tüzeset alkalmával kigyuladt egy szalma kazal, arról meggyuladt a közvetlen közelében álló felszer, sertésöl stb. mint egy tíz öl hosszúságban. A légáramlat ezen építményekről hordta a zsarátnokat és füstöt a kazalra, valamint a mögötte még épen lévő szénaboglyára.

Leült egy székre, elharapta egy szivarnak a végét és rágyujtott.

— Ne gondold, hogy olyan sült paraszt, semmi ember vagyok! Elismerem, hogy nem sokat tanultam, hanem azért falun is csak sűrűdik az ember. Mi is hallunk a világról egyet-mást! Mi is tudjuk, hogy megölték a németek Kossuthot.

Szörnyű hangosan beszélt, amivel láthatólag mutatni akarta, hogy nincsen elmaradva nagyon a világtól.

Azonban hiába kiabált, mert egész külseje folyvást ellene szólt. A ruházatját akár el se hozta volna! Vastag vászon ing szürkéllelt ki a barna daróc kabát alól s a kabátján hat gombháznak csak két gomb állott rendelkezésére. Hosszú szárú, nehéz csizmát viselt, melynek gondozatlan fejbőrét vörösre csávázta otthon a mezők hajnali harmata. Feltört kezein erősen meglátszott az eke szárvá es a nehéz kasza-munka.

— Tudod, miért jöttem, hogy meglátogassalak olyan messze földről? — kérdezte tőlem komoly nyomatékkal.

— Nem tudom, Ábel; de jól tevéd, akármiért jöttél.

— Persze az efféle híres úri emberek mindent effelejtnek! Emlékszel, hogy egyszer veled és Varga Sándorral mit fogadtunk volt a Maros partján? Azt fogadtuk, fráter, hogy felkeressük egymást huszonöt év múlva, mikor is megisszuk a barati poharat. Látod, én emlékszem, pedig sok bajom van! Nem volt az a nap azóta, hogy eszembe ne jusson! Huszonöt esztendeje már, hogy éjjel-nappal számítgatom a fogadás idejét. Még a tavaly letelt. De ti nem jöttetek felém, a szegény falusi paraszthoz. Na hát eljöttem én! Én a szavammal nem szoktam játszani.

Megvallom, hogy némi szegényfélélet éreztem magamban, mikor ez a taragatlan, becsületes ember arról a fogadásról beszélt, melyet valamikor három boldog gyermek tett a Maros partján, de melyet az élet nekem bizony már régen kivert a fejből!

(Vége köv.)

A mint a tűznél megjelentem s a helyzeiről áttekintést nyertem, meggyőződtem arról, hogy az ép széna bogja ponyvával van védve s egy kút egész tartalmával lelocsolva, tehát azt addig, míg a tüzfészket, az alacsony építményt egy-két lajt vízzel ellocsoljuk, felténi nem kellett, de meg arra különös vigyázat is volt, — kiadtam a rendelkezést, hogy az építmény égését elkell oltani s csak azután a mögötte égő kazal és más tárgyak égését lokalizálni, a mit anyival is inkább úgy kellett intézni, mert a légáramlat alá sem embernek, sem a szerelőknek sikeres működést kifejteni nem lehet. Nem traktálom, hogy miként történt, a csővezető az oltásban megakadályoztatott, a fenti intézkedések uelgigáltattak, a feeskendő a tűz alá vonatott s csak azután, nehéz, fojtó füstben kellett ugyanazt tenni, a mi előbb már intézkedés tárgyát képezte, csak hogy: még ez utóbbi intézkedés fogamatossítottak, az alatt az idő alatt az építmény tüze eloltatott volna, úgy pedig háromszor anyi idő és víz kellett ugyanazon cél elérésére, Ezzel csak az egységes és egyöntetű eljárás szükségességét öhajtottam jelezni, — a kifogásolt közlemény pedig annak respektust szerezni; ezt engedje meg nekem cikkiró ur, mert nem a magam reputációja érdekében teszem és tétetett, hanem kizárólag a közérdek szempontjából.

Most pedig áttérek még cikkiró urnak egy megjegyzésére, hogy: Abonyban tűzoltó egyesület nincs.

Van.

Azok az iparosok, községi tisztviselők és pár földműves, kik minden tűznél — mintegy 15—20 an — ott dolgoznak ásóval, lapáttal, vasvillával, fejszével, baltával, akiket a tűz kellő közepében, füstben, gőzben, a pernyétől piszkosan, a víztől luc-kosan felismerni nem lehet, akik egészségüket, ruhájukat nem kímélve, a csupán nekik szóló utasításokat esőndben, minden feltűnés nélkül teljesítik, a kik az égő háztetőt két felé vágják, a leégelt ház padlását lesöprik, az égő kazlokat rop-pant erő feszítéssel szét hánnyják s a becsületesen végzett munka után szép esőndben haza mennek, nem kérve se elismerést, se köszönetet, azok a tűzoltók, akikre több mint 15 éve büszke vagyok, s akik nem fogják megengedni, hogy „az egész város leégjen,” természetesen a közönség jó indulatú és lelkes asistentijája, valamint katonaságunk jó akarata mellett, a míg katonaságunk lesz.

Hogy még is az a föltevés némi alappal látszik birni, hogy nincs tűzoltóságunk, onnét származhat, mert bizony azok a fent említett tűzoltók nem p a r á d é z h a t n a k, tehát úgy tűnik föl, mintha nem is volnának.

Midőn két évvel ezelőtt az önkéntes tűzoltó egyesület megalakult, alapja a „m u s z á l y” volt, mert ellen esetben a kötelező tűzoltóságnak kellett volna életbe lépnie, a mitől örizzen meg bennünket a gondviselés. Az alakulás alkalmával egyik úri ember azt jelentette ki, hogy ne az egyenruha legyen az első és fő kellék, hanem a lelkiismeretes munkálkodás.

Ezt — a mint látható is — pontosan megtartottuk, nincs egyen ruha, nincs parádé, dob, trombita és jószerforgó, hanem az egyesületnek az eddig beiratkozott 23 tagja végzi a dolgát — minden feltűnés nélkül.

Hogy pedig miért nem lép ki a testület a nagy nyilvánosság elé, annak első sorban épen az egyenruha hiánya az oka, mert gyakorlatokat, kivonulásokat tartani anélkül bajos, sőt talán neveltséges lenne, eltekintve attól, hogy a saját ruházatot kímélni kell, ok nélkül azt nem lehet feláldozni, a dolgozó ruhában pedig már mégis furcsa volna a városban végig masirozgatni. Azután pedig ha az oltások alkalmával, testületileg lép föl az a 23 ember keves lévén az összes teendők elvégzésére, — (óhatatlan, hogy néhány tagnak ne legyen valami baja, elutazása, vagy épen nem is értesülhet a tüzesetről) — a közönség abban a hiszemben, hogy ott a tűzoltóság, nem megy a vész helyére, abból aztán nagy baj származhat, a miért a felelősséget sem én, sem más — azt hiszem — lelkiismerettel el nem vállalhatná.

Végül pedig az egyesület anyagi viszonyai még nem engedik meg, hogy teljes apparatussal és hivatalos szervezettel állhasson ki.

Az idén már megkezdett az anyagi erőgyűjtése, mihelyt annyi összeg gyűl össze, hogy a testület tagjai felszerelhetők lesznek, a város pedig a megfelelő tűzoltó szereket beszerzi (mert más eszközök kellene 30—40 ember s más egy egész város erejéhez) akkor aztán kiléphetünk

a nagy nyilvánosság elé abból a homályosságból, melyet a szerénység von körülöttünk.

Temeskőzy Gerzson.
tüzoltó parancsnok.

Havi gyűlés.

A róm. kath. tanítótestület f. évi november hó 30-án d u. 4 órakor az iskola-zek helyiségében megtartott gyűlésének jegyzőkönyvéből közreadjuk az alábbi részleteket: 1. A gyermekek javítását célzó s már két gyűlésen vitatárgyát képezett paedagogiai témának gyakorlati eredményeként határozatilag mondatott ki, hogy az iskola a hiányos házi nevelésben részesült gyermekeket irányítani, illetve javítani fogja a célznak megfelelő jelmondatok iratása, — szülői tájékoztatás, — a tanítótestület előtt való gyöngédebb, vagy szigorúbb megfeddés, esetleg büntetés, — oktató elbeszélés, azaz a célznak megfelelő népiátka szerkesztése és terjesztése által. — 2. A karácsonyi szünidőt, a testület iskolaszéki elnökkel egyetértőleg, az eddigi gyakorlattól eltérőleg a felekezeti iskolákra is kötelező s e tárgyban kiadott miniszteri rendelet szerint decz. hó 24-től megszaktítás nélkül, ujev második napjáig állapította meg. — 3. Ft. L é v a y M i h á l y apát, esperes-plebános magáéva teszi azon sérelmet, mely szerint a népiskolaitörvény revideált paragrafusai sem emelik a felekezeti tanítók illetményét az állami tanítókéival egyszínvonalra: a felekezeti tanítók jogos és méltányos igényeinek kivávása mellé sorakozik midőn indítványozza, hogy szerkesztszen a „Szolnok ujsázi róm. kath. tanítóegyesület” egy-egy memorandumot s terjeszszze azokat be a magyar parlament alsó- és felsőházához. Megígérte, hogy a tanítószág ügyében személyesen is fog lépéseket tenni a vaczi püspöknél s a hercegprímásnál. A nemesszivű tanítóbarát ezen jó indulatát a tanítótestület ér-zésteljes „eljen”-nel köszönte meg — 4. Ujólág felvetett a pásztorjáték kérdése. Ft. Lévay apát a gyermekek vallásos nevelésére hathatós eszköznek tartja a pásztorjátékokat, miért is buzdítja a tanítótestületet, hogy ezen felelő vonatkozású színjátékot vegye pártfogásába. Alkalmos teremről is gondoskodott. Értekezvén a polgári iskola minden nemesért lelkesülni tudó igazgatójával, határozott ígérést nyert arra nézve, hogy az intézet tornatermét, tekintve a cél magasztosságát, a tanítótestületnek készséggel át fogja engedni. Ft. Lévay apát fővédnök-ségével megalakult a bizottság, melyből csak azok vonták ki magukat, akik széleskörű elfoglaltságuk miatt úgy is eléggé meg vannak terhelve s így a pásztorjáték rendezésében reszt nem vehetnek. — Vajha sikerülnének a pásztorjátékok, de a tanítók fizetésemelése ügyében teendő intézkedések is, hogy annál kisebb gonddal, sokkal nagyobb örömmel rendezhetnek tanítóink jövőre a pásztorjátékokat s hova-tovább minél kisebb anyagi gonddal érvényesülhetnének a társadalmi mozgalmakban.

MI UJSÁG?

— **Eljegyzés.** Paul Ármin kereskedő Szegeden, eljegyezte Schvartz Blanka kisaszonny Aradról:

— **Abonyi Lajos** szobor bizottság ft. Lévay Mihály apát elnökiete alatt 1-én ülést tartott, melyen az elnök bemutatta Tury Gyula kíséretében megjelent Jankovich szobrász művészt, aki a szobor helyének kijelölése véget jelent meg városunkban. Elnök bejelentette, hogy a szobor mintázatát a művész műtermében megtekintettek, azt némi módosítás eszközzésével teljesen megfelelőnek találtak. A művésszel 2200 korona díjjert a szerződés megkötöttet, mely szerint — a szobor jövő év ápril 28-án lesz leleplezhető; a szobor helyeül az Abonyi Lajostér (fogadó előtt) jelöltetett ki. — A bizottság fölkéri a város képviselő testületét, hogy a helyet a szobor részére átengedni, az alapozási munkát elkészíttetni s a szobrot kerítéssel körülvéttetái sziveskedjék. Hisszük hogy a képviselő testület egyhangulag s a dicsőült írónk iránti szeretet és tiszteletteljes lelkesedései fog a bizottság kérésének eleget tenni. Az értekezleten Tury Gyula festő művész szép szavakban méltatta Jankovich szobrász érdemeit s jeles tehetségét, aki az író emléke iránti ielkesedéssel, majdnem ingyen alkot egy művet Abony város díszére.

— **Közgyűlés.** Abony község képviselő-testülete folyó hó 5-én hétfőn — délelőt 10 órakor az anyakönyvi hivatal termében gyűlést tart

HIRDETMEŒY.

Van szerencsénk a t. közönséget értesíteni, hogy intézetünk **kézpénz-kölcsönöket** ad földbirtokra 10 évre vagy hosszabb időre 5¹/₂%-os kamattal, továbbá törlesztéses (amortizációs) záloglevélkölcsönöket, melyek

4 és 4¹/₂ százalékos kama!

alapján engedélyeztetnek és a következő törlesztési részletekben fizetendők vissza:

4 százalékos kamatuakra nézve:			4 ¹ / ₂ százalékos kamatuakra nézve:		
100 kor. után 10 év a. évenként 2 kor. 80 f-rel			100 kor. után 10 év a. évenként 3 kor. 10 f-rel		
" " " 15 " " "	9	15	" " " 15 " " "	9	60
" " " 20 " " "	7	35	" " " 20 " " "	8	05
" " " 25 " " "	7	75	" " " 25 " " "	7	30
" " " 30 " " "	6	35	" " " 30 " " "	6	75
" " " 35 " " "	5	95	" " " 35 " " "	6	25
" " " 40 " " "	5	65	" " " 40 " " "	5	85
" " " 45 " " "	5	35	" " " 45 " " "	5	65
" " " 50 " " "	5	15	" " " 50 " " "	5	45

Ezen összegekben úgy a kamattal, mint a tőketörlesztés bennfoglaltatik és ezenfelül semmi féle kezelési költség nem számíttatik.

Ezenkívül igen előnyös kamattal mellett adunk **váltókölcsönöket**; előlegeket **értékpapirokra** és **közraktárunkba** beraktározott **terményekre** és **árúkra** a napi ár 75%-a erejéig, csekély díj mellett közvetítjük a termények és áruk vételét és eladását.

Elfogadunk **betéteket** kamatozás végett a legelőnyösebb kamattal és visszafizetési feltételek mellett, ugyancsak minden a bankszakmába vágó műveleteket.

Kölcsönök bármily magas összeg erejéig engedélyeztetnek.

Közelebbi felvilágosítással készséggel szolgál a

CZEGLÉDI IPAR ÉS KERESKEDELMI BANK

Részvénytársaság. (Városház épület.)

Ne vegyen senki hangszer!

míg **REMÉNYI MIHÁLY** műhangszerész cs. és kir. szabadalom tulajdonos, a Magyar Királyi Zene-Akadémia szállítója 315 ábrával ellátott legújabb képes árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik Budapestről, VI., Király-utca, 44/II.

PÉNZ

4¹/₂%-OS

törlesztéses kölcsönöket nyújtok budapesti és külföldi elsőrangú pénzügyintézetektől a földbirtok és ingatlan ³/₄ értékeig I. és II. helyre 15 – 65 évig terjedő időtartamra.

Személyhitelt! papoknak, katonatiszteknek, állami- és magánhivatalnokoknak, kereskedőknek és iparosoknak kezes és kezes nélkül 1–15 évig terjedő időre **gyorsan és diszcreten.**

Bank- és magánadósságok convertálása.

LANGSAMU

bankbizomány

Budapest, VI., Nagymező-utca 12.

A kölcsön nem záloglevelekben, hanem készpénzben lesz folyósítva.

Értékpapírok és részvények a legmagasabb napi árfolyam mellett megvételnek.

Osztálysorsjegyek: ¹/₁ K 12.—, ¹/₂ K 6.—, ¹/₄ K 3.—, ¹/₈ K 1.50 (Válaszbélyeg)

A leghíresebb kötőgépek

házi és ipari célra

I. styirai kötőgépgyár

MAGYAR KÉPVISELETE

Budapest, VII. Erzsébet-körút 23.

Részletfizetésre is kapható.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Varrógépek és kerékpárok raktára

Fogl József Lajos.

JORGÓ JÁNOS órák, gyári raktár Wien III. Rennweg Nr 75/B

Levelező-lap elegendő, hogy szabadon illusztrált árjegyzékemet ingyen és bérmentve megkaphassa, olesó bevásárlás céljából. Az üzleti eljárás szigorúan tisztességes, részletes teljesen kizárva.

Órajavitási műhely.

Mindenemű zsebórába új rugó behelyezése 40 kr. Minden vásárolt vagy javított óráért kezességét vállalom.

Kivonat a nagy árjegyzékből:

7787. sz. legolcsóbb, legjobb strapaczióra, nickeltokban 36 órai jár.	frt. 2.30
8039. sz. valódi ezüst páncél-lánc 15 gr.	1.—
7858. sz. ezüst remontoir, dupla fedélű	5.—
7989. sz. inga-óra ütőművel, 2 súlylával	
130 cm. magas	11.50
7929. sz. jó ébresztő óra	1.20
Szíveskedjék nevére és házszámomra 75/B pontosan figyelni.	

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a

RETHY-féle

pemetefü czukorkánál!

Vásárlásánál azonban vigyázzunk és határozottan **RETHY-félét** kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

1 doboz 60 fillér.

Csak RETHY-félét fogadjunk el!

A város közelében 700 □-öl kiterjedésű kis föld (szőlőnek alkalmas) eladó.

Értekezni lehet özv. Aranyi Sándornénál Szelei-út 142. szám.